

SOCIALE TANDHEELKUNDE



HOE WEINIG GELD MEN AAN DE ZORG VOOR ZIJN GEBIT BESTEEDT

Van zeer geachte zijde schrijft men ons:

Over den tijd van 1 Maart 1934 tot 1 Maart 1935 heeft het Bureau van Statistiek der gemeente Amsterdam een onderzoek ingesteld naar de inkomsten en uitgaven van 184 Amsterdamsche gezinnen van arbeiders, ambtenaren en vrije beroepen met inkomens, loopende van f 600 tot f 30.000. De resultaten van dit onderzoek zijn onlangs — vrij laat — gepubliceerd in de Mededeeling no. 116 van dat Bureau.

Daarin wordt ook vermeld, hoeveel gezinnen van de 184 een uitgave hadden voor tandverzorging en tot welke bedragen. Deze cijfers zijn voor de achtereenvolgende inkomensgroepen, waarin de gezinnen zijn gerangschikt, als volgt:

Inkomensgroep	Aantal gezinnen in de groep	Daarvan hadden een uitgave v. d. tandarts	Gem. bedrag der uitg. per gezin, die er een had
minder dan f 1400	18	1 = 6%	f 1,—
f 1400—1900	28	4 = 16%	f 21,03
f 1900—2900	83	24 = 30%	f 18,89
f 2900—4000	17	10 = 60%	f 27,51
f 4000—6000	13	8 = 62%	f 66,26
f 6000—12000	19	14 = 74%	f 70,90
meer dan f 12000	6	6 = 100%	f 35,33

De 67 gezinnen hebben samen uitgegeven f 2580 op een totale uitgave van alle 184 gezinnen samen van f 637.700 of nog geen ½%, waarbij echter nog gevoegd kan worden f 404 voor tandpasta en tandenborstels, welk bedrag de ½% nog niet geheel vol maakt.

Men ziet in de eerste plaats, dat zowel het deel der gezinnen dat een uitgave voor tandverzorging had, als die uitgave zelf stijgt met het toenemen van het inkomen (in de hoogste inkomensgroep

is het bedrag zoo gering, vermoedelijk omdat 5 van de 6 gezins-
hoofden in die groep artsen waren!). Voorts valt op, dat de be-
stede bedragen, zelfs in de groepen der hoogere inkomens, gering
zijn; het zijn gemiddelden en er zijn dus gezinnen, die meer en die
minder hebben besteed. Dat ze in de lagere inkomens gering zijn,
is verklaarbaar, doordat hieronder veel ziekenfondsleden zijn, zoo-
dat de bestede bedragen vermoedelijk dienden voor speciale ver-
strekkingen (gebitten). De bedragen in de hoogere inkomens-
groepen doen veronderstellen, dat daar wellicht enkele gezinnen
zijn, welker leden geregeld den tandarts bezoeken. Dit alles en het
betrekkelijk groote aantal gezinnen, die geen enkele uitgave had-
den, bevestigt ongetwijfeld het bekende feit, dat een groot deel
der bevolking nog niets weet van regelmatige systematische tand-
verzorging.

Men mag wel aannemen, dat deze 184 gezinnen, wier aantal
leden juist 1/1000 vormen van de bevolking, een beeld geven van
wat er in de geheele bevolking voorkomt. Het beeld toont dan wel
aan, hoeveel er nog te doen is om haar tot een behoorlijke verzor-
ging van het gebit te brengen!

DE TANDVERZORGING IN DE GEMEENTEN MET MEER
DAN 10000 INWONERS

RECTIFICATIE

Na de publicatie van de resultaten der enquête, door onze vereniging gehouden naar de tandheelkundige voorziening in de gemeenten met meer dan 10000 inwoners in het nummer van Februari j.l., ontvingen wij uit twee gemeenten de mededeeling, dat de toestand aldaar in ons verslag niet geheel juist was weergegeven.

Gaarne maken wij van de ons door de redactie geboden gelegenheid gebruik om de volgende verbeteringen aan te brengen :

Rotterdam, bl. (168/9) staat : geen hulp aan min- en onvermogens ; dit moet zijn : conservatieve hulp tegen betaling van de helft der extra-kosten, trekken kosteloos.

Vlissingen, blz. (172/3) staat : Ziekenfondsen, die tandheelkundige hulp verleenen, ontbreken ; dit moet zijn : 1 fonds, dat conservatieve hulp verleent.

De Secretaris der Ned. Vereen. v. Sociale Tandheelk.
Dr. J. H. VAN ZANTEN